

Významné jubileum prof. MUDr. Michaela Aschermanna, DrSc., FESC, FACC (* 21. 11. 1944)

Když jsem před téměř 30 lety začal jako medik sbírat první klinické zkušenosti na III. interní klinice Všeobecné fakultní nemocnice (VFN) na Karlově náměstí v Praze, nebylo možné nevšimnout si charismatického, tělem i myslí mladistvého asistenta, který se pohyboval po chodbách rychlým krokem a moje kolegyně – medičky ho v rozhovorech mezi sebou nazývaly „Ášou“ nebo „Míšou“. Brzy jsem s ním strávil jednu z jeho služeb na koronární jednotce a pochopil jsem, proč byl mezi kolegy i mediky tak oblíben. Choval se nesmírně decentně, mluvil spisovnou češtinou, byl velmi empatický k pacientům i personálu a to vše doprovázelo jeho sportovní vzezření. Prostě člověk, který se snadno stává vzorem svých mladších kolegů.

Ačkoliv již v té době byl známým českým invazivním a intervenčním kardiologem a pionýrem na poli koronárních intervencí i myokardiálních biopsií, jeho další profesní život se změnil revolučním rokem 1989. V roce 1991 se stal docentem (téma habilitační práce „Některé aspekty ischemické choroby srdeční“), v roce 1997 obhájil doktorskou disertační práci (téma „Koronární angioplastika“) a v roce 1999 byl jmenován profesorem vnitřního lékařství a stal se přednostou II. interní kliniky 1. LF UK a VFN. Po jednom funkčním období na pozici přednosty kliniky předal její vedení prof. Linhartovi a stal se prezidentem České kardiologické společnosti. V duchu své pracovitosti a cílevědomosti pak pokračoval v práci pro českou kardiologii jako šéfredaktor časopisu *Cor et Vasa* a je jím dodnes.

Většinu svého profesního života spojil prof. Aschermann s intervenční kardiologií. Vzpomínky na práci v katetrizační laboratoři II. interní kliniky v 90. letech mi připomínají slavný Formanův film *Amadeus*. Profesor

Aschermann byl totiž pro práci intervenčního kardiologa extrémně nadán. Katetrizoval vždy účelně, rychle a elegantně („keep it simple“). V dobách vpravdě průkopnických to nebyvalo vždy pravidlem a tímto svým příkladem pozitivně ovlivnil řadu svých žáků. S postupnou redukcí počtu svých katetrizačních výkonů přesouval prof. Aschermann těžiště svých aktivit do programu prevence aterosklerózy u dětí a v poslední dekádě se věnuje plicní hypertenzi.

Nastíněný průřez profesní dráhou jednoho z nejvýznamnějších českých kardiologů současné doby implikuje otázku, čím se profesor Aschermann zasloužil o českou kardiologii nejvíce. Byl skvělým intervenčním kardiologem, přednostou, prezidentem společnosti, šéfredaktorem časopisu, autorem stovek článků, monografií i nejrozsáhlejší české kardiologické učebnice. To vše bylo a je nesmírně záslužné. Přesto však ještě více oceňuji jeho trvale velkorysý a vstřícný vztah k mladé generaci českých kardiologů. Řada jeho kolegů, ať už dnes pracují kdekoliv po České republice, by to jistě potvrdila. Pokud má tedy kvalita práce v české kardiologii i nadále růst a spolu s tím i její mezinárodní význam, potřebovali bychom více Michaelů Aschermannů, kteří se mladé generaci našich kolegů budou cílevědomě věnovat.

Ačkoliv se Ti, Michale, podařilo v profesním životě prakticky vše, přeji Ti ke Tvému jubileu splnění všech dosud nesplněných přání.

Josef Veselka